

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J.P.**, zastoupeného JUDr. Josefem Prachovským, advokátem se sídlem Třinec, Staré Město, ul. 1. máje 398, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2011, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2011 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. **Žalovaná** je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám právního zástupce **JUDr. Josefa Prachovského**, advokáta se sídlem v Třinci-Staré Město, 1. máje 398 částku **3.347,- Kč** ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce žalobou ze dne 5.1.2012 se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Uvedl, že s rozhodnutím žalované a s obsahem lékařského posudku nesouhlasí. Lékaři, kteří se podílejí na jeho léčbě, ujišťují jej, že úraz, který utrpěl, má tak závažné následky, že způsobuje jeho invaliditu. Na pravé ruce zcela

chybí jemná motorika, která dokáže plnit pouze opětnou a částečně úchopovou funkci. Vzhledem k dřívějšímu pracovnímu zařazení řidiče z povolání nákladní dálkové dopravy je naprosto vyřazen z pracovního procesu. Dovozoval, že závěr posudkového lékaře o míře poklesu jeho pracovní schopnosti o 30%, je nesprávný a účelový. Navrhoval, aby soud nařídil zkoumání jeho zdravotního stavu příslušným soudním znalcem, zejména z neurochirurgie. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 25.1.2012 uvedla, že k důkazu navrhuje posudek příslušné PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.11.2011 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR pracovištěm v Ostravě ze dne 29.3.2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že :

- Lékař OSSZ Frýdek-Místek dne 30.7.2009 dle záznamu o jednání –posouzení zdravotního stavu v posudkovém hodnocení uvedl, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po bodném poranění v oblasti pravého ramene dne 8.12.2008 s následným poraněním cév a nervů pravé axily. Hodnotu horního pásma rozmezí volí pro stav po zlomenině levé patní kosti s následným algoneurodystrofickým syndromem akra LDK. Posuzovaný není schopen práce jako řidič nákladního auta, schopen jako vrátný, hlídač, výdejce ve skladu. V posudkovém závěru uvedl, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kap. XV, odd. H, pol. 34.13, příl.č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovil 45 %. Vydal výrok, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. s datem vzniku invalidity dnem 4.6.2009.
- Rozhodnutím ze dne 4.5.2010 žalovaná přiznala žalobci od 4.6.2009 částečný invalidní důchod podle ustanovení § 44 odst. 1 písm.a) z.č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31.12.2009 ve výši 6.105,- Kč s odůvodněním, že výše důchodu se skládá ze základní výměry, která činí 2.170,- Kč a procentní výměry, která činí 3.935,- Kč.
- Lékař OSSZ Frýdek-Místek dne 27.6.2011 dle záznamu o jednání–posouzení zdravotního stavu v posudkovém hodnocení uvedl, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po bodném poranění v oblasti pravého ramene dne 8.12.2008 s následným poraněním cév a nervů pravé axily. Zánik invalidity odůvodnil stabilizací stavu, zlepšením úchopové schopnosti pravé ruky po léčbě. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kap. XV, odd. B, pol. 7b/ příl. k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti určil 20%. Ve výsledku posouzení

zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 písm.a) z.č. 155/1995 Sb. Den zániku invalidity určil dnem 27.6.2011.

- Rozhodnutím ze dne 3.8.2011 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm.a) a ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. od 24.9.2011 odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 27.6.2011 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.

- Proti rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2011 podal žalobce dne 29.8.2011 písemné námitky k ČSSZ. Namítal, že posudek byl vypracován na základě nesprávných nebo nepřesných podkladů. Doložil nové lékařské nálezy.

- ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 17.10.2011 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je výrazné omezení úchopové schopnosti pravé ruky s lehkým omezením funkce ramenního a loketního kloubu a až středně těžkým omezením funkce zápěstí jako následek komplikovaného poranění nervů a cév pravé horní končetiny, které je uvedeno v kapitole XV, odd. B, pol.5b přílohy k vyhl.č.359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Stav je dlouhodobě stabilizován. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 cit. vyhlášky se zvyšuje o 10%, celkově činí 30%.

- Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 16.11.2011 č.j. X, zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.8.2011 č.j. X, potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 17.10.2011 zjištěno, účastník řízení není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona 155/95 Sb., rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je výrazné omezení úchopové schopnosti pravé ruky s lehkým omezením funkce ramenního a loketního kloubu a až středně těžkým omezením funkce zápěstí jako následek komplikovaného poranění nervů a cév pravé horní končetiny, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položka 5, písm. b) příl. k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Stav je dlouhodobě stabilizován. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla určena hodnota zvýšena ve smyslu ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 o 10%, celkově na 30%. Den zániku invalidity byl stanoven na 27.6.2011.

- Zdravotní stav žalobce a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 29.3.2012 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. K.D. a odborných lékařských nálezů posudková komise uvedla, že se u žalobce jedná o stav po bodném poranění skleněným střepem v oblasti pravé paže proximálně a dorzomediálně dne 8.12.2008 (pád z žebříku do skleněné výplně dveří). Posuzovaný pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.11.2011 nebyl schopen práce s nutností zátěže obou horních končetin, s nároky na jemnou motoriku pravé ruky u praváka, s nutností úchopu pravou horní končetinou. Pro pouhazové postižení levé dolní končetiny není schopen práce s nutností chůze po nerovném terénu, se zvedáním a přenášením těžkých břemen. Nebyl schopen pracovat jako řidič autobusu ani nákladního automobilu, jeho schopnost vykonávat dělnická zaměstnání je významně omezena. Posudková komise MPSV na rozdíl od Okresní správy sociálního zabezpečení byla toho názoru, že posuzovaný není schopen pracovat jako řidič z povolání, neboť funkce pravé ruky, která je nutná pro řazení rychlostí, je pro úchop těžce omezena. Posuzovaný je schopen pracovat v zařazení typu vrátný, informátor, popř. je schopen rekvalifikace - skladová evidence náhradních dílů na PC apod. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po bodném poranění skleněným střepem v oblasti pravé paže s přetětím podpažní žíly a neúplným protětím podpažní arterie, dále v.s. ischemickým postižením středového a loketního nervu n. medianus a n. ulnaris, kdy se jedná o středně těžké až těžké postižení funkce pravé ruky u praváka. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitole VI, položce 9, písm. b), jedná se o postižení periferních nervů, kdy z rozmezí 20-40% stanovila posudková komise horní hranici 40% s přihlédnutím k tomu, že se jedná o pravou ruku u praváka se závažnou poruchou motorických funkcí i poruchou cití, některé denní aktivity jsou omezeny.

Posudková komise uvedla, že u žalobce se jedná se o invaliditu 1. stupně, kdy je schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Invalidita je zapříčiněna následky úrazu ze dne 8.12.2008. Posudková komise hodnotila odlišně proti lékaři OSSZ i proti lékaři LPS ČSSZ. Byla toho názoru, že rozhodující příčinou není stav po poranění svalů a šlach (XV,B, 7 b) ani deformita prstů (XV, B, 5 b), avšak postižení periferních nervů pravé horní končetiny s flekční kontrakturou a poruchou funkce pravé ruky. Výsledné postižení funkce pravé ruky u praváka považovala za natolik závažné, aby odpovídalo invaliditě 1. stupně. Posuzovaný k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., následkem úrazu ze dne 8.12.2008. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle §39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném

lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 29.3.2012. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení lékařem OSSZ a LPS ČSSZ, když uvedla, že je toho názoru, že rozhodující příčinou není stav po poranění svalů a šlach (kap. XV, odd. B, pol.7 písm. b) ani deformita prstů (kap. XV, odd. B, pol. 5 písm. b), avšak postižení periferních nervů pravé horní končetiny s flekční kontrakturou a poruchou funkce pravé ruky. Výsledné postižení funkce pravé ruky u praváka považovala za natolik závažné, aby odpovídalo invaliditě 1. stupně.

Posudek PK MPSV v Ostravě , který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,

- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.8.2011, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod, u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 16.11.2011, když jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, nedosahovala avšak více než 49%, a jedná se tedy podle § 39 odst.2 písm.a) z.č. 155/1995 Sb. o invaliditu prvního stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst.5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobce je invalidní nadále. Žalovaná proto obnoví žalobci výplatu invalidního důchodu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak dle § 60 odst.1 s.ř.s. tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch, na nákladech řízení, na účet jeho právního zástupce částku 3.347,- Kč, což představuje odměnu právního zástupce.

Odměna zástupci žalobce za řízení o žalobě byla stanovena za tři úkony právní služby po 500,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/, § 7 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tj. 1.500,- Kč, 3x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 900,- Kč, 4x náhrada za promeškaný čas dle § 14, odst. 1,3 vyhl.č. 177/1996 Sb., tj.400,- Kč, celkem 2.800,- Kč.

Dále bylo přiznáno cestovné k ústnímu jednání 24.4.2012 cesta Třinec-Ostrava a zpět při použití os. Škoda YETI RZ X, při ceně nafty za jeden litr dle § 4 písm.c) vyhl.č.429/2011 Sb. 34,70 Kč a průměrné spotřebě 6.1 l na 100 km, ujeté vzdálenosti 94 km, tj. 199,- Kč a sazbě základní náhrady za užívání silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhl.č. 429/2011 Sb. 3,70 Kč, tj. 348,- Kč, tj. celkem 547,- Kč. Odměna činí celkem 3.347,-Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne

jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24. dubna 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně